

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

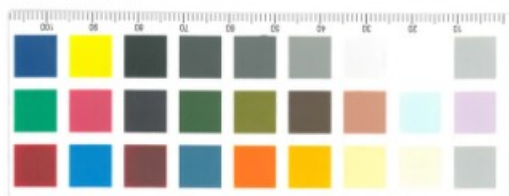
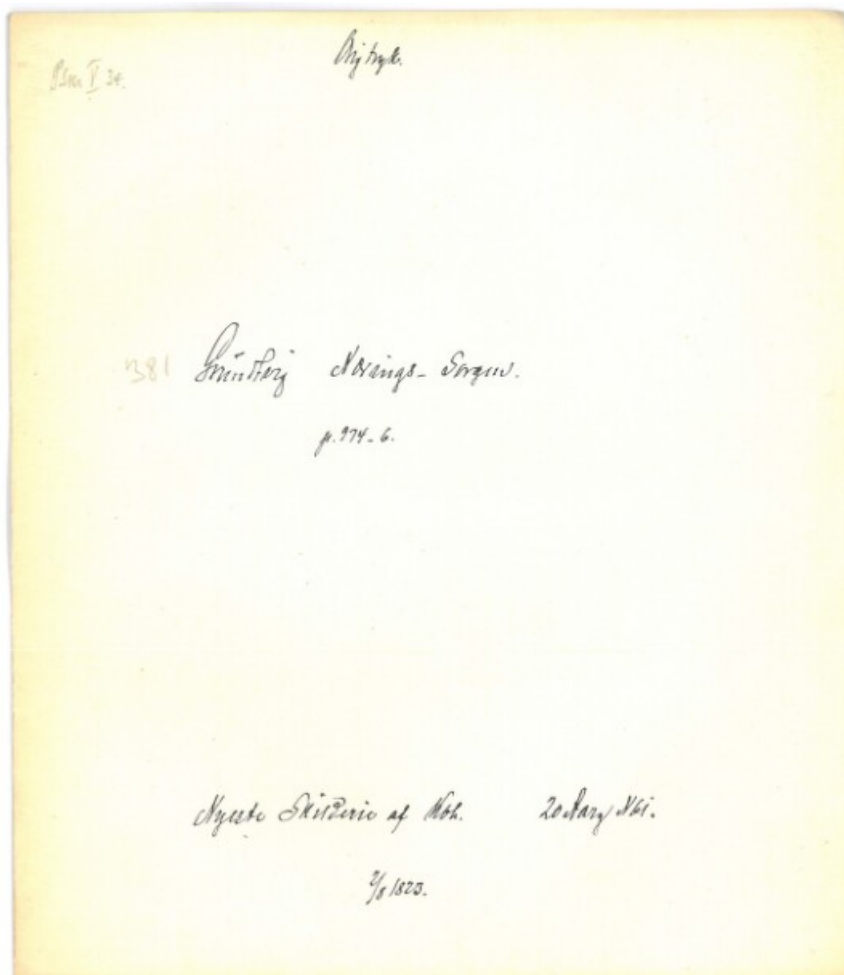
Titel: Nærings-Sorgen

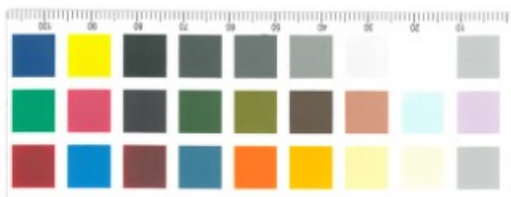
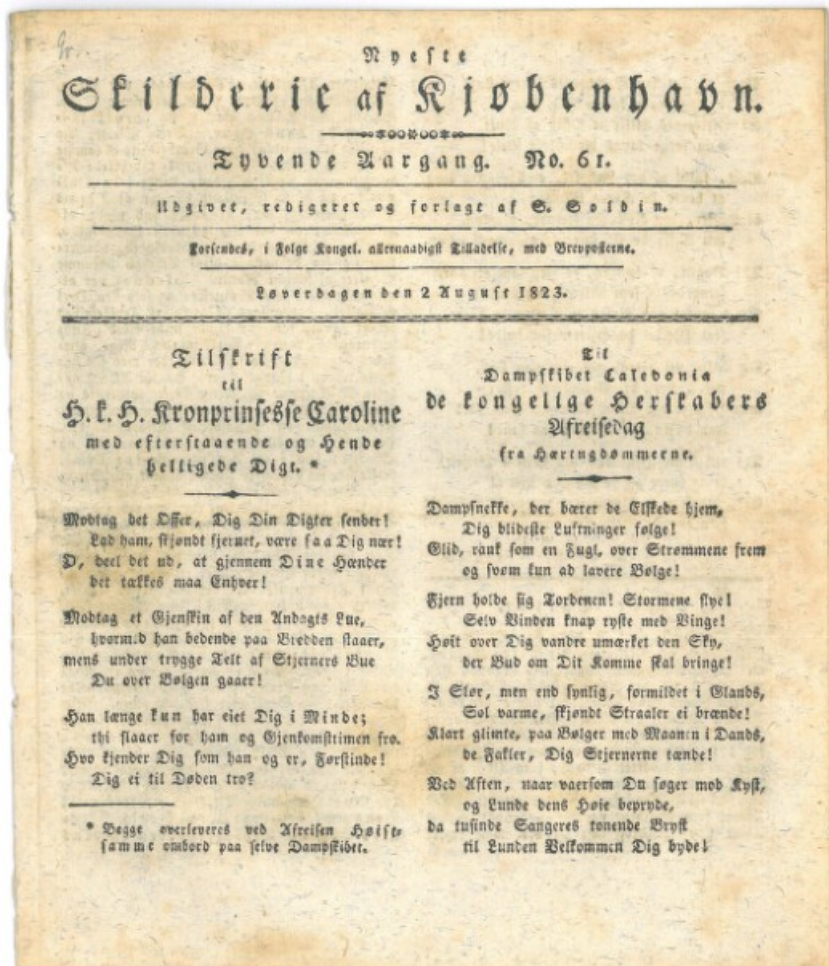
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Nærings-Sorgen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1823_381-txt-shoot-idm87/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

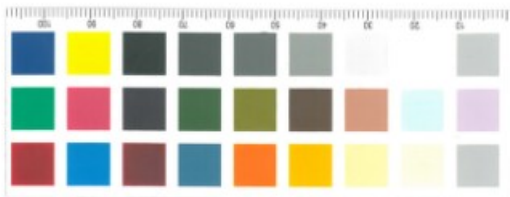
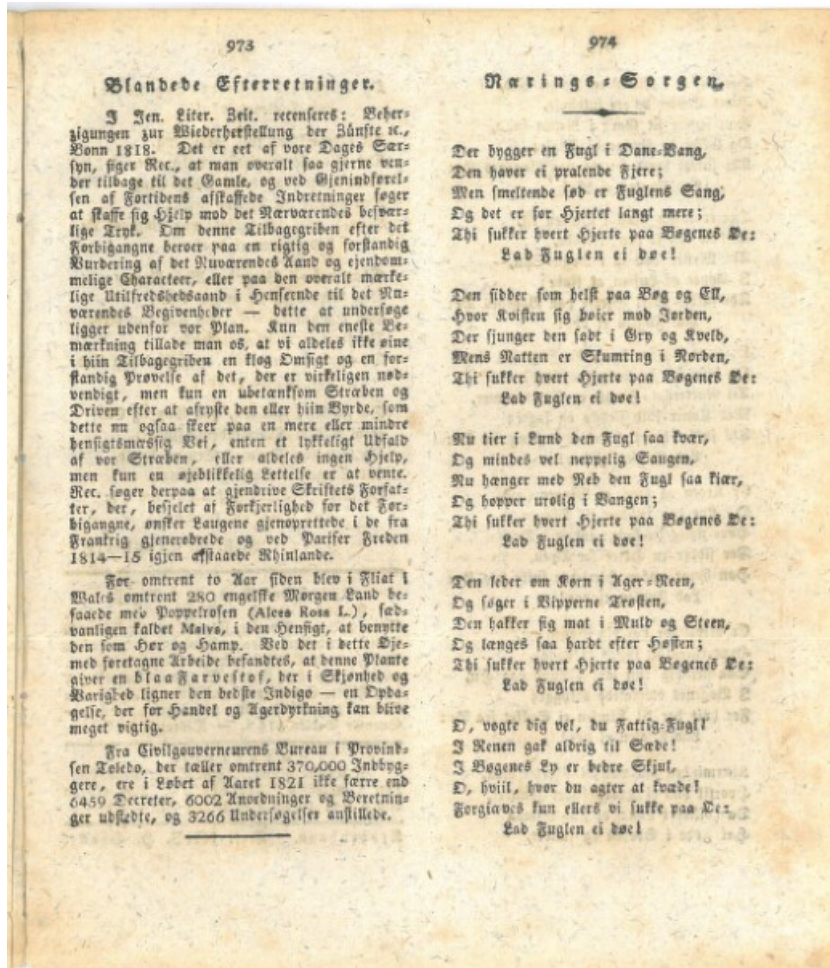
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

□□□□□

Her sukker i Kvæld en Jæger vild,
 Hans Tanke de ere fuldhule,
 Han sætter sit Børn i Bienen suldv,
 Og lofter de sjungende Fugle;
 Thi sukker hvert Hjerter paa Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!

Der er ingen Nøst i Verden til,
 At han den jo kan sterabe,
 Thi Mester han er i Kogt-Epis,
 I Toner af Lusten af Skabe;
 Thi sukker hvert Hjerter paa Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!

D, vogt dig for ham, du Fugl saa klar!
 Og bliv fra de døgende Aare!
 Til Nattergal. Hængt er Skotten nær,
 Med Toner fuld svedte og sagre;
 Thi sukker hvert Hjerter paa Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!

Er Kroen og tom, er Ringen soag,
 D, slye dog tilbage til Skoven,
 Hvor nylig du sang: endnu i Dag
 Der sidder en Herre for Døen,
 Han hører, naar Hjertene sukke paa De:
 Lad Fuglen ei døe!

Er blevet for hoi dig Bogen nu,
 Hvor eller du lystet at bygge,
 Saa sat dig kun lavt i Lynd paa Ju,
 I Bogens blommede Skjage;
 For høit har til Himlen ei Sukket fra De:
 Lad Fuglen ei døe!

Kiørminden saa væn, i Hjertet blaa,
 Hvortil hun ei Træd haver sundet,
 Da hviler i Ven: de Fugle smaa
 Har Løde i Skoven og sundet,

Og Hjertet end sukker paa Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!

Alt Lærne klang suldhvdt i Eng,
 Det Blomsterne maatte undgiødt,
 Hver Døne saa blød i Fugle-Seng
 Og maatte nu Hjerene sæde;
 Men Hjertet end sukker: paa Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!

Snart raser i Rang den Meie-Reed,
 Saa Blipper og Ar monne have,
 Paa mangen en Kei, som Saa kun veed,
 Da flygtige Kiøerne ombarve,
 De regne da ned, hvor der sukkes paa De:
 Lad Fuglen ei døe!

Da Fuglen, som før, paa Bog og Et,
 Skaf mellem Kiørminderne sjunge,
 Og lytte skal Dan, i Gry og Kvæld,
 Til Sagnet af Nattergal-Lunge,
 Og sukke til Himlen, fra Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!!

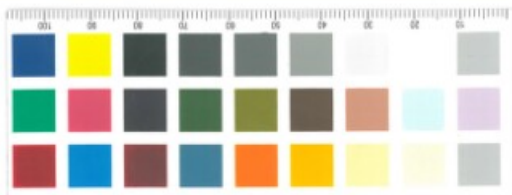
N. F. S. Grundtvig.

Kjøbenhavns Børs, d. 1 August.
 Cours. Hamb. 2 M. 244, a vura 247.
 Spec. 250. — Specier solgtes til 15 Rdmark.
 Lblig. (med Renter fra 11 Juni 1823) 794 a. O.
 Nationalbankobligationer (af Raadet d. 2 Febr.
 1820) 102 a 102½ Rbd. r. S. (uden Renter) eller
 128 Rbdlr. Sedler pr. 100 Rbd. r. S. — Norske
 Sedler 15½ Rbdlr. pr. 10 Specier norsk. —
 Svenske Sedler 6½ R. — Discanto 5 pC.

T r y k s e i l.

I forrige Nummer, første Side, første Pille,
 Lin. 7 nedenfra, istedetfor: Dog ei saa
 vild o. l. v. 1826: Dog ei saa vild o. l. v.

Kjøbenhavn. Trykt hos J. P. Høedte.

□ □ □

Her sukker i Kvæld en Jæger vild,
 Hans Tanke de ere fuldhule,
 Han sætter sit Børn i Bienen suld,
 Og lofter de sjungende Fugle;
 Thi sukker hvert Hjerter paa Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!

Der er ingen Nøst i Verden til,
 At han den jo kan sterabe,
 Thi Mester han er i Kogt-Epis,
 I Toner af Lusten af Skabe;
 Thi sukker hvert Hjerter paa Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!

D, vogt dig for ham, du Fugl saa fæd!
 Og bliv fra de døgende Aare!
 Til Nattergal. Sangst er Skotten nær,
 Med Toner fuld svedte og sagre;
 Thi sukker hvert Hjerter paa Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!

Er Kroen og tom, er Ringen soag,
 D, slye dog tilbage til Skoven,
 Hvor nylig du sang: endnu i Dag
 Der sidder en Herre for Døen,
 Han hører, naar Hjertene sukke paa De:
 Lad Fuglen ei døe!

Er blevet for hoi dig Bogen nu,
 Hvor eller du lysted at bygge,
 Saa sæt dig kun lavt i Lund paa Ju,
 I Bogens blommede Skjogge;
 For høit har til Himlen ei Sukket fra De:
 Lad Fuglen ei døe!

Kiørminden saa væn, i Hjertel blaa,
 Hvortil hun ei Træd haver sundet,
 Da hviler i Ven: de Fugle smaa
 Har Løde i Skoven og sundet,

Og Hjertet end sukker paa Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!

Alt Lærne klang suldhødt i Eng,
 Det Blomsterne maatte undgiødt,
 Hver Døne saa blød i Fugle-Seng
 Og maatte nu Hjerene sæde;
 Men Hjertet end sukker: paa Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!

Snart raser i Rang den Meie-Reed,
 Saa Blipper og Ar monne have,
 Paa mangen en Rei, som Saa kun veed,
 Da flygtige Kiøerne ombarve,
 De regne da ned, hvor der sulkes paa De:
 Lad Fuglen ei døe!

Da Fuglen, som før, paa Bog og Et,
 Skaf mellem Kiørminderne sjunge,
 Og lytte skal Dan, i Gry og Kvæld,
 Til Sagnet af Nattergal-Lunge,
 Og sukke til Himlen, fra Bogens De:
 Lad Fuglen ei døe!!

N. F. S. Grundtvig.

Kjøbenhavns Børs, d. 1 August.
 Cours. Hamb. 2 M. 244, a vura 247.
 Spec. 250. — Specier solgtes til 15 Rdmark.
 Lblig. (med Renter fra 11 Juni 1823) 794 a. O.
 Nationalbankobligationer (af Raadet d. 2 Febr.
 1820) 102 a 102½ Rbd. r. S. (uden Renter) eller
 128 Rbdlr. Sedler pr. 100 Rbd. r. S. — Norske
 Sedler 15½ Rbdlr. pr. 10 Specier norsk. —
 Svenske Sedler 6½ R. — Discanto 5 pC.

Trykfeil.

I forrige Nummer, første Side, første Velle,
 Lin. 7 nedenfra, istedetfor: Dog ei saa
 vild o. l. v. 1826: Dog ei saa vild o. l. v.

Kjøbenhavn. Trykt hos J. P. Høedte.

